

Επτά χρόνια χωρίς τον Γιάννη Χατζηφώτη

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αναδιφώντας πρόσφατα στα περιοδικά της Εκκλησίας της Ελλάδος βρεθήκαμε στη σελίδα 5 του τ. Σεπτεμβρίου 2006 του «Εφημερίου», όπου διαβάσαμε το σύντομο κείμενο που ακολουθεί και είναι αποχαιρετισμός στον Γιάννη Χατζηφώτη από τον συνάδελφο και φίλο του Δημήτρη Φερούση, που με λίγα λόγια λέγει πολλά. Ο Ι. Μ. Χατζηφώτης έφυγε από τούτη τη ζωή σαν σήμερα, 18.7.2006, πριν επτά κιόλας χρόνια. Εμείς θα τον θυμόμαστε πάντα.

«Αναλογιζόμουν, φίλε, την ώρα της Εξοδίου Ακολουθίας στην Αγία Ειρήνη Αιόλου, τα χρόνια που σε γνωρίζω και προσπαθούσα να μαζέψω στη μνήμη μου αυτά που δημιούργησες στη σχετικά σύντομη ζωή σου. Τα κάπου διακόσια βιβλία σου για την Αλεξάνδρεια, τον Καβάφη, τον Κόντογλου, το Άγιο Όρος, τα Δωδεκάνησα, τα μοναστήρια, τον λαϊκό πολιτισμό, τα ποιήματά σου και τόσα άλλα. Τα περιοδικά που εξέδωσες, με την αγωνία σου να διασώσεις, να προσφέρεις, να δώσεις βήμα σε

αδύνατους, τον Φοίβο, τα Κριτικά Φύλλα, την Παράδοση. Τους συλλόγους που ξεκίνησες για να προσθέσεις το δικό σου πετραδάκι στον πολιτισμό και την κληρονομιά του τόπου μας, τους Φίλους του Αγίου Όρους, τον Όμιλο για την Παράδοση της Ρωμιοσύνης. Τις εκπομπές που έκανες από παλιά στην ΕΡΤ και με την αστείρευτη γνώση σου μετέδιδες την αγάπη σου για την ιστορία, τη λογοτεχνία, το μεράκι της Ρωμιοσύνης. Τον αγώνα για το στερέωμα του Ρ/Σ της Εκκλησίας, που με το δικό σου όνομα πήρε την πρώτη άδεια για ειδήσεις. Την «Εκκλησιαστική Αλήθεια», που εγώ που εγώ σου έδωσα το πρώτο φύλλο της και συ την αγάπησες και την έκανες σκοπό σου για τόσα χρόνια. Την εκπροσώπηση της Εκκλησίας στα Μέσα Ενημέρωσης, μια αποστολή, για την οποία πολλοί θα σε ζηλεύουν πάντα και πολύ περισσότεροι θα αναπολούν τη δυναμική και τίμια παρουσία σου, την ευστροφία και τις γνώσεις σου. Τα αναρίθμητα άρθρα σε όλο το σχεδόν το φάσμα του Τύπου με θέσεις ουσιαστικές και τεκμηριωμένες, τις ομιλίες σου σε όλη την Ελλάδα και το εξωτερικό, ακούραστος, πρόθυμος, αφιλοχρήματος. Μα πιο πολύ την ανθρωπιά σου, την αλληλεγγύη σε όποιον προσέτρεχε σε σένα, την χωρίς αντάλλαγμα προσφορά. Και πόσα άλλα κι άλλα που θέλουν καιρό και ψάξιμο. Ποιός να τα θυμηθεί ή να τα ξέρει όλα; Ποιός σε προλάβαινε! Δεν εύρισκε λογαριασμό εκείνη την ώρα και, παρά την οδύνη του χωρισμού σε μακάριζα, γιατί άλλοι θα χρειάζονταν δύο ζωές για να κάνουν αυτά που έκανες στα εξήντα δύο σου χρόνια. Και δε μακάριζα περισσότερο, γιατί πέρα από όλα αυτά, για τα οποία όχι σπάνια πληρώθηκες με αχαριστία, έκανες με περίσκεψη και φόβο Θεού μια σπουδαία επένδυση ζωής: τα τρία παιδιά σου. Στο πρόσωπό τους συνεχίζεται η δική σου παρουσία εδώ κάτω.

Καλή ανάσταση, φίλε Γιάννη!

Δημήτρης Φερούσης»

Πηγή: <http://www.amen.gr/article14704>